

mentlig være en tilskyndelse for småproducenter til at gå igang med at fremstille disse blade. Vi ved fra den illegale periode af den »visuelle pornobølge« fra 1967 til 1969, at mange »småkriminelle« forsøgte sig i denne branche. De klarede sig ganske godt så længe pornoen var kriminel, men forbløffende kort tid efter legaliseringen i juli 1969 blev de slået ud af priskonkurrencen med de store firmaer. Da de store firmaer utvivlsomt vil ophøre med at fremstille børneporno – det største af dem har allerede besluttet at standse en sådan fremstilling pr. 1. januar 1980 uanset lovforslagets skæbne – vil »de små og lyssky« producenter påny få en chance.

(3) Nu vil der næppe været sket nogen stor skade, hvis der blot er tale om at allerede eksisterende blade og film fortsat bliver reproduceret – det vil være til at leve med. Men der er grund til at frygte at ønsket fra de »faste kunder« om en stedse fornyelse, før eller siden – og snarere før – vil føre til en fortsættelse af den hidtidige illegale fremstilling af børneporno. Mindst to forhold peger på at originalproduktionen af børnepornografi vil stige snarere end falde relativt hurtigt efter en gennemførelse af denne lov. *Dels* vil den under (2) omtalte prisstigning straks virke tillokkende på småkriminelle, *dels* vil hemmelighedskræmmeriet om den yderligere kriminaliserede produktion lettere end under de nuværende forhold føre til overproduktion.

(4) Under disse omstændigheder, hvis de ovenfor omtalte forventninger holder stik, kan det ikke ganske udelukkes, at optagelsen af børnepornobilleder og film vil foregå under større tvang og pres end hidtil; der er endog, efter mit skøn, risiko for at egentlig seksualkriminalitet vil danne grundlag for produktionen af nye børnepornoblade.

(5) Hvis sådanne kriminelle handlinger finder sted i forbindelse med pornooptagelser, vil der formentlig være øget risiko for psykiske skadevirkninger for offeret, jfr. hvad der ovenfor er anført vedrørende dramatiseringen af handlingen: jo mere kriminel handlingen er, desto større risiko for en psykisk skadevirkning.

(6) Dernæst skal påpeges problemerne omkring den manglende kontrol med de »sorte penge«, der vil blive resultatet af illegal pornografiproduktion, -distribution og salg. Pornoforhandlere, der i dag befinder sig helt på

lovens grund, vil muligvis blive stillet over for valget mellem at forhandle de illegale produkter »under disken«, eller blive slået ud af konkurrencen.

(7) Sluttelig skal peges på problemerne i forbindelse med den for håndhævelsen nødvendige skelnen mellem »børnepornografi« og »pseudo-børnepornografi«. Den store håndhævelsesfordel der har været forbundet med det nuværende system: at det kun er aftagernes alder og (for politivedtægtens vedkommende) udbredelsens grad af offentlighed, der var afgørende for, om der var tale om legal eller illegal aktivitet, falder bort, hvis en lov om forbud mod børnepornografi gennemføres som foreslået. Som omtalt ovenfor findes der pornografi hvor voksne modeller fremstilles som børn, og – ikke mindst på grænsen mellem pornografi og kunst – findes der erotiske fremstillinger af børn, hvor der næppe kan siges at have fundet nogen krænkelse eller noget misbrug af børnene sted. I mange tilfælde vil ovennævnte former for skelnen kun kunne finde sted efter nøjere granskning af billederne – i bogstaveligste forstand med lup.

Afslutning

Konkluderende må jeg derfor udtrykke stor skepsis med henblik på rimeligheden i at gennemføre det fremsatte lovforslag, selv om jeg godt forstår og i princippet sympatiserer med tanken om at bringe overensstemmelse mellem den legale status af selve fotograferingen og den tilsvarende status af den videre reproduktion, distribution og forhandling af produktet. Det er muligt at en sådan lov ville have haft den tilsigtede effekt, hvis den var blevet gennemført samtidig med lovændringen i 1969, men på daværende tidspunkt var problemet ukendt – selv om der i folketingsdebatten omkring frigivelsen blev udtrykt bekymring med hensyn til beskyttelse af modellerne – idet børneporno i egentlig forstand ikke eksisterede den gang. På nuværende tidspunkt må det imidlertid siges at være for sent. Toget er kørt, og lader sig næppe standse: et forbud af den foreslåede karakter vil næppe kunne effektueres (uden meget betydelige og derfor urealistiske omkostninger i form af politimandskab, hvortil kommer de sandsynlige omkostninger i form af øget seksualkriminalitet over for just de børn